

ΑΡΧΑΙΑ
ΑΝΘΡΩΠΙΣΤΙΚΩΝ ΣΠΟΥΔΩΝ
ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ

ΔΙΔΑΓΜΕΝΟ ΚΕΙΜΕΝΟ

A1

1. Λάθος «ἵνα μή κατά... πολίτας»
2. Σωστό « ὥσπερ ἀγέλης ...συντρεφομένης»
3. Λάθος « οὐ γάρ, ὡς Ἀριστοτέλης ... τὴν ἡγεμονίαν»
4. Σωστό « οὗς τῷ λόγῳ ... βιαζόμενος»
5. Λάθος « τό δ' Ἑλληνικόν ... τεκμαίρεσθαι»

B1

Με βάση το απόσπασμα ο Πλούταρχος αποδίδει στον Αλέξανδρο τα εξής χαρακτηριστικά:

Με την πολιτική του πρόβαλλε την πεποίθηση πως με την εκστρατεία και όλες του τις ενέργειες εκπληρώνει ένα θεϊκό σχέδιο (ἦκεν θεόθεν) προκειμένου να επιβάλει μια οικουμενική τάξη πραγμάτων (ἄρμωστής) και να συμφιλιώσει όλους τους λαούς (διαλλακτής). Επιδίωκε να εντάσσονται ειρηνικά στο κράτος του οι λαοί που συναντούσε κατά την εκστρατεία του, αλλά κατακτούσε με τη δύναμη των όπλων όσους δεν κατάφερνε να πείσει. Σκοπός του ήταν να δημιουργήσει ένα οικουμενικό κράτος εφαρμόζοντας ένα πρόγραμμα πολιτισμικής ομογενοποίησης (μίξας ... διαίτας). Ο Αλέξανδρος λοιπόν εκφράζει νέες ηθικοπολιτικές αντιλήψεις που υπερέβαιναν τον διαχωρισμό Ελλήνων και «βαρβάρων». Κριτήριο διαχωρισμού δεν θα πρέπει πια να θεωρείται ο τόπος καταγωγής τους, αφού όλοι θα πρέπει να θεωρούν ως πατρίδα τους την οικουμένη.

B2

Παράλληλο κείμενο

Βασικό αξίωμα για κάθε άτομο προβάλλεται η ένταξή του σε ένα σύνολο που καθοδηγείται από το φυσικό νόμο (αλάνθαστος ρυθμιστής).

Διδαγμένο κείμενο

Στην ιδεατή πολιτεία του Ζήνωνα υπάρχει μια ενιαία τάξη και ένας κοινός νόμος για κάθε δήμο και πόλη « εἷς βίος καὶ κόσμος ». Προβάλλεται η αξία του φυσικού νόμου που έχει καθολική ισχύ και θα οδηγήσει στην αρμονική κοινωνική συμβίωση.

Παράλληλο κείμενο

Δεύτερη αρχή είναι η εμπέδωση από τον άνθρωπο της συγγένειας του με τα ομοειδή δηλαδή της σύνδεσής του με τα υπόλοιπα μέλη της κοινότητας, με σκοπό το συλλογικό όφελος.

Διδαγμένο κείμενο

Ο Ζήνων θεωρούσε όλους τους ανθρώπους ως «δημότας καὶ πολίτας» προβάλλοντας την ιδεολογία μιας κοσμοπόλης που ξεπερνά τα όρια ενός συγκεκριμένου τόπου και στηρίζεται σε όλα ανεξαιρέτως τα μέλη της.

Παράλληλο κείμενο

Σκοπός κάθε μέρους αυτού του συνόλου είναι η αποφυγή κάθε επιζήμιας πράξης με γνώμονα το κοινό καλό και την αρμονική συμβίωση.

Διδαγμένο κείμενο

Ο Ζήνων οραματίζεται την « εὐνομία» που θα επικρατεί στην πολιτεία του, για να διασφαλίζει το ατομικό και συλλογικό καλό.

Άρα, παρατηρείται ένα κοινό φιλοσοφικό υπόβαθρο στα δύο δοθέντα αποσπάσματα στα οποία προβάλλονται οι βασικές αρχές του στωικισμού, όπως ο κοσμοπολιτισμός, η στροφή στη φύση για την αρμονική συμβίωση και την εξασφάλιση της ευδαιμονίας.

B3

- α) ένταση
- β) προαιρετική
- γ) κράση
- δ) πληθυσμού
- ε) χρήσης

B4.

- 1. γ
- 2. α
- 3. β
- 4. α
- 5. α

ΑΔΙΔΑΚΤΟ ΚΕΙΜΕΝΟ**Γ1.**

Αυτοί που είχαν την αρχηγία (του στόλου) στη Σάμο και κυρίως ο Θρασύβουλος, που είχε βέβαια διαχρονικά την ίδια γνώμη, όταν μετέβαλε την πολιτική κατάσταση, ώστε να επαναφέρει τον Αλκιβιάδη από την εξορία στην πατρίδα και έπεισε τους περισσότερους στρατιώτες να πάρουν απόφαση στη συνέλευση και αφού αυτοί αποφάσισαν με την ψήφο τους να επανέλθει στην πατρίδα ο Αλκιβιάδης και να του δοθεί αμνηστία, αφού έπλευσε προς τον Τισσαφέρνη, μετέφερε τον Αλκιβιάδη στη Σάμο, επειδή θεωρούσε ότι η μόνη σωτηρία (θα ήταν) αν μετακινούσαν τον Τισσαφέρνη από τους Πελοποννησίους σε αυτούς.

Γ2.

Όπως φαίνεται και από το δοθέν απόσπασμα του αδιδακτου κειμένου ο Αλκιβιάδης μεγαλοποιεί την επιρροή που ασκεί στον Τισσαφέρνη «και υπερβάλλον ... Τισσαφέρνει ». Η στάση τους αυτή εξυπηρετεί τις εξής σκοπιμότητες :

- α) να προκαλέσει το φόβο στους ολιγαρχικούς
- β) να διαλύσει τις συνωμοσίες
- γ) οι κάτοικοι της Σάμου να του αποδώσουν τις καλύτερες τιμές και να αποκτήσουν περισσότερο θάρρος.
- δ) να κατηγορηθούν οι εχθροί του Τισσαφέρνη και να χάσουν τις ελπίδες που είχαν.

Γ3 α.

πλήθος → πλήθεσι(ν)
ιδίαν → ιδιαιτέραν / ιδιωτέραν
πολλά → πλειστα
ἐαυτοῦ → ὑμᾶς αὐτάς
ὑπαρχουσῶν → ὑπαρχόντων
ἐλπίδων → ἐλπίδι

Γ3.β.

πέπεικε / ἐψηφισμένων / πεπλευκός / καταγήοχε (κατήχε)

Γ4.α.

τά πράγματα: Αντικείμενο στο ρήμα μετέστησε

ἄδειαν: Αντικείμενο στη μετοχή ψηφισαμένων

ὡς τὸν Τισσαφέρην: Εμπρόθετος επιρρηματικός προσδιορισμός της κατεύθυνσης σε πρόσωπο στο πλεύσας

ἐκκλησίας: Υποκείμενο στη γενική απόλυτη χρονική μετοχή γενομένης

τῶν μελλόντων: Επιθετική μετοχή ως γενική αντικειμενική (ετερόπτωτος προσδιορισμός) στο ἐλπίδας

οἴκοι: Επιρρηματικός προσδιορισμός της στάσης σε τόπο στη μετοχή ἔχοντες

τῷ Τισσαφέρνει: δοτική αντικειμενική στο πολέμιοι

Γ4.β.

πλεύσας : Χρονική μετοχή συνημμένη στο υποκείμενο του ρήματος κατήγεν «Τισσαφένης». Δηλώνει το προτερόχρονο. Ανάλυση σε δευτερεύουσα χρονική πρόταση : ἐπεὶ (Θρασύβουλος) ἔπλευσε

Οι παραπάνω απαντήσεις είναι ενδεικτικές